

א. דין ביצה ביום טוב, שנולדה בשבת הקודמת לו

רב יוחנן	מותר לאכול את הביצה ביום טוב.
רב	אסור לאכול את הביצה ביום טוב.
הטעם : אלו שתי קדושות נפרדות.	
הטעם : רצף של קדושה אחת ארוכה. מוקצה עד צאת יום טוב.	

במסכת עירובין **רב** פוסק הלכה כדעת ארבעה חכמים הסוברים **כרבי אליעזר**.

משנה (עירובין לח.):	רש"י
<p>רבי אליעזר אומר : יום טוב הסמוך לשבת, בין מלפניה ובין מלאחריה מערב אדם שני עירובין, ואומר : עירובי, בראשון - למזרח, ובשני - למערב.</p>	<p>אם היה צריך יום ראשון לילך לכאן ויום שני לילך לכאן יכול לערב למזרח ולמערב ערב יו"ט הראשון : דקסבר רבי אליעזר : שבת ויו"ט - לאו כחד יומא אריכא נינהו, אלא שתי קדושות, ולכל חד יומא אית ליה חדא שביתה, ובכל חדא מיקניא ליה שביתה לאיזה צד שירצה.</p>

יישוב הסתירה בדעת רב : רב סובר כרבי יוחנן שמדובר בשתי קדושות נפרדות, כפי שכתוב במסכת עירובין. המחלוקת ביניהם עוסקת בשאלה האם סוברים את דין 'הכנה דרבה'.

רב יוחנן : לא סובר את דין 'הכנה דרבה', לכן אין בעיה בכך שהביצה הוכנה משבת ליום טוב והיא מותרת ביום טוב שלמחרת. דעת רבי יוחנן מקבילה לדעת תנא קמא בברייתא.

רב : סובר את דין 'הכנה דרבה', ומכיוון שהביצה לא הוכנה מיום חול ליום קודש, יש חסרון בהכנה והיא אסורה באכילה. דעת רב מקבילה לדעת רבי יהודה משום רבי אליעזר בברייתא.

ב. אושפיזכניה דרב אדא : צליית ביצה שנולדה ביום טוב לצורך אכילתה בשבת הסמוכה

המארח	סובר שמותר לאכלן בשבת. מסופק אם מותר לטלטל ביום טוב כדי לצלותן.
רב אדא	רבי יוחנן התיר לגמוע את הביצה בשבת אך לא לטלטל אותה ביום שנולדה, לכן אסור לצלותה ביום טוב לצורך השבת.
הטעם : הלכה כרבי יוחנן.	
הטעם : נאמר בברייתא שביצה שנולדה ביום טוב אסורה בטלטול	

ג. אושפיזכניה דרב פפא: דין ביצה ביום טוב, שנולדה בשבת הקודמת לו

המארח	שואל האם מותר לאכול את הביצה ביום טוב.
הסברה להתיר: במחלוקות רב ורבי יוחנן יש כלל פסיקה - פוסקים הלכה כרבי יוחנן.	
רב פפא	אסור לאכול את הביצה ביום טוב.
הטעם: רבא לימד שיש חריג לכלל הפסיקה. בשלוש מן המחלוקות פוסקים הלכה כרב ולא כרבי יוחנן. מקרה זה הוא אחד מן שלוש המחלוקות.	

ד. שימוש ביום טוב בעצים שנשרו מן הדקל בשבת

רבי יוחנן	אסור להשתמש ביום טוב בענפים שנשרו מן הדקל בשבת הקודמת לו.
אם נבודד את איסור מוקצה מן העצים שנשרו בשבת, עדיין יהיה אסור להשתמש בהם בשבת, משום איסור הבערה. כאשר נתיר להשתמש בענפים ביו"ט שאחר השבת, עלולים לבוא לידי טעות ובענפים שנשרו מן הדקל ביו"ט יתירו שימוש בו ביום. סיבת הטעות: איסור מוקצה "ייעלם בצילו" של איסור הבערה. יאמרו: אתמול לא השתמשנו בענפים משום איסור הבערה ולא משום מוקצה.	
דעת רבי יוחנן בביצה	מותר לאכול ביום טוב את הביצה שנולדה בשבת הקודמת לו.
אם נבודד את איסור השימוש בביצה שנולדה בשבת - יהיה מותר לגומעה חיה. כאשר נתיר לאכול את הביצה ביו"ט שאחר השבת, יהיה מובן לכל, שסיבת איסור האכילה ביום האתמול היא בגלל שנולדה בו ביום.	

ה. עצים שנשרו ביו"ט לתוך התנור - האם מותר להסיקן בתנור?

א. טלטול מוקצה בגריפת העצים בתנור: עצי המוקצה בטלים ברוב של עצים מותרים, לכן הגריפה מותרת.

ב. ביטול איסור לכתחילה: הדבר אסור רק בדיני תורה, אבל בדין דרבנן, כמו ענפים מוקצים, הדבר מותר.

ג. לדעת רב אשי, כל דבר שיש לו מתירין אפילו בדרבנן אינו בטל, והרי הענפים שנשרו יהיו מותרים מחר בשימוש! הענפים נשרפים ומתכלים בתנור, כלומר האיסור הולך ובטל. בכזה מקרה גם רב אשי סובר ביטול ברוב.

מרבבה עליהם עצים מוכנים ומסיקן